

LOV og EVANGELIUM

Nr. 5

MAI 2000

36. årgang

Kjenn din besøkelsestid!

Av Paul André Bergene Holm

I Luk. 19:41-44 leser vi følgende: «*Da han kom nær og så byen, gråt han over den og sa: Visste også du, om enn først på denne din dag, hva som tjener til din fred! Men nå er det skjult for dine øyne. For dager skal komme over deg, da dine fiender kaster en voll opp omkring deg, og de skal kringsette deg og trenge deg fra alle kanter. Og de skal slå deg til jorden, og dine barn i deg. De skal ikke la stein bli tilbake på stein, fordi du ikke kjente din besøkelsestid.*»

Jesus gråt

Dette er et spesielt avsnitt i vår bibel. Det er ett av de to stedene det står at Jesus gråt. Det andre stedet er ved Lazarus sin grav. Synden og dens ødeleggende makt er årsak til at Jesus gråter. Jesus gråter ikke for sin egen skyld. Nei, han gråter for din og min skyld. Jesu tårer vitner om hans kjærlighet til syndere. Denne

kjærlighet ble møtt med vantro i Jerusalem og det samme skjer den dag i dag. Nå vil jeg spørre deg: Hvordan stiller du deg til Jesus? Gråter Jesus ved Guds høyre hånd over ditt liv, og din vantro?

Jesus var på vei inn til Jerusalem – «fredens by». Men byens innbyggere hyllet Jesus som konge, ikke som offerlammet som skulle lide for deres synder. Det er mange i dag som stiller seg nøyaktig likt til forsoneren. De ser Forbillet, Idealet og Kongen. Men de har ikke blitt avhengige av Frelseren, han som kan gi fred med Gud og Guds fred.

Bibelskolen på Fossnes
NORSK LUTHERSK LEKMANNSMISJON

tar inn nye elever høsten 2000.
Kortkurs, halvårskurs, årskurs.
Ring oss på tlf. 33 36 17 70!

Bladet LOV og EVANGELIUM

utgis av NLL og blir sendt gratis til alle som sender ekspedisjonen navn og adresse. Bladet kommer med 10 nr. i året. Gaver til bladet kan sendes til kasserer i NLL.

Abonnement, oppsigelse og adresseforandring sendes **ekspedisjonen** v/Dag Rune Lid, 5600 Norheimsund, tlf./fax. 56 55 26 72. E-post: drlid@online.no

Ansvarlig for bladet:
Red.nemnda ved form. Jon Espeland
Svartefjell 24, 4625 Flekkerøy
tlf. 38 10 00 61, fax 38 10 04 70
E-post: jesp@c2i.net

Faste medarbeidere i bladet:
Per Bergene Holm og Dag Rune Lid.

NORSK LUTHERSK LEKMANNSMISJON

ble grunnlagt i 1963 av venner av den luthersk-rosenianske forkynnelse, og ønsker å forkynne Guds ord i skrift og tale både i Norge og ute på misjonsmarken. NLL har ytremisjonsarbeid i Peru.

Formann: Karl B. Bø, Vistnesveien 13,
4070 Randaberg, tlf./fax 51 41 87 46

Sekretær: Jon Espeland
Svartefjell 24, 4625 Flekkerøy
tlf. 38 10 00 61, fax 38 10 04 70

Kasserer: Torunn Ånestad, Kydland,
4360 Varhaug, tlf. 51 43 04 06
Bankgiro 3204 10 10222
Postgiro 0801 56 82133

BIBELSKOLEN PÅ FOSSNES

ble grunnlagt i 1992, og eies og drives av NLL. Skolen har både halvårig- og ettårig kurs, og det er også adgang til å følge undervisningen i kortere perioder.

Skolen ønsker å formidle tillit til Guds ord og spørre etter de gamle stier (Jer. 6:16), samt fremme den arv vi har fra lekmannsbevegelsen og våre lutherske lærefedre.

Adr.: 3160 Stokke
tlf. 33 36 17 70, fax 33 36 17 71
Bankgiro 2490 45 39496
E-post: pbholm@online.no
Rektor: Per Bergene Holm,
3282 Kvelde, tlf. 33 11 26 96

Besøkelsestid

Å lytte til Guds ord er en svært alvorlig sak. Med ett står du på en særlig måte innfor Gud. Fordi Gud er ett med sitt ord. Og i dette Ordet ligger kallet til frelse. Ved å høre Guds ord blir du gjestet av Frelseren – du har din besøkelsestid, din nådetid! Men Herren vil ikke for alltid fortsette å kalte en synder til omvendelse. En dag er din besøkelsestid endt, om du ikke har tatt imot frelsens store gave. Det kan skje lenge før din levetid er endt! Den dom du vil få på dommedag vil da lyde: «Kjente ikke sin besøkelsestid!»

Hvorfor gråt Jesus? Jo, fordi folket ikke gråt over sine synder. Han sa også til folket: «Gråt over dere selv ...» (Luk 23:28) Ordene om vår besøkelsestid skulle for første gang – og på nytt og på nytt – drive oss inn til Frelseren i bønn om syndenes forlatelse! Og i bønn om at han må føre vår sak!

Der dette får skje, vil Gud stadig møte oss i Ordet. Og ved Ordet vil han rettlede oss, føre og berge oss helt hjem til det himmelske land! «For Lammet, som er midt for tronen, skal vokte dem og føre dem til livets vannkilder. Og Gud skal tørke bort hver tåre fra deres øyne.» (Åp 7:17)

Jesus kjem snart!

Av Dag Rune Lid

«Sjå, eg kjem snart!» (Op 22:7)

Dei aller fleste menneske trur ikkje at Jesus ein dag skal koma att for å døma levande og døde. Men slik Bibelen inntil i dag har gått i oppfylling til den minste detalj, slik vil også dette skje. Når han kjem, skal det vera som når lynet blinkar frå himmelbryn til himmelbryn (Luk 17:23), og alle menneske over den vide jord skal sjå Jesus med eigne augo – og må gje Sanninga rett.

Bibelen talar om at det skal vera uventa for alle, og det skal skje under vårt vanlege virke: «To kvinner skal mala på same kvern. Den eine vert teken med, men den andre vert sett att. To skal vera ute på marka. Den eine vert teken med, den andre vert sett att.» (Luk 17:34-36) Skiljet vil gå mellom kone og mann, foreldre og born, slekt, vener og arbeidskameratar. Ytre sett er menneska like,

men Jesus ser korleis hjarto er innstilt til han.

Som det var I Lot sine dagar

Slik som det var i Lot sine dagar, skal det vera når Jesus kjem att (Luk 13:28). Bibelen formanar oss: «Kom i hug kona åt Lot!» Ho levde i byen Sodoma, og det står fortalt om dette i 1M kap. 19. Sodoma var ein by som låg på dei grøderike Jordanslettene. Det var rikeleg med vatn, som ein «Herrens hage» står det i 1M 13:10. Det tyder på at dei som budde her stod seg godt, og kunne nok etter samtidia sin målestokk opplevast rike.

Lot og familien hans hadde flytta til slettene utanfor denne byen. Snart ser det ut for at dei har fått seg hus og posisjon i byen. Men til denne byen kjem ein dag Guds utsendingar. Dei hadde eit oppdrag frå Herren sjølv: «Klageropet over Sodoma og

Innholdsfortegnelse ~ Lov og Evangelium, mai 2000:

Kjenn din besøkelsestid. Av Paul André Bergene Holm	side 1
Jesus kjem snart. Av Dag Rune Lid.....	side 3
Inntrykk fra besøk til Peru. Av Karl B. Bø	side 5
Pinsestevne + sommerleirer	side 8
Misjonsarbeidet i Peru.	side 9
Lov og evangelium i forkynnelsen (2). Av Ingar Gangås.....	side 12
Hovedsommerskole på Moi 12. - 16. juli 2000	side 14
Sommerskole på IMI-stølen 3. - 6. aug. 2000	side 15
Har du lide «skipbrot» på di tru? Av Dag Rune Lid.....	side 17

Gomorra er sanneleg sterkt, og synda deira er sanneleg utan måte. No vil eg stiga ned og sjå om dei på alle måtar har fare så ille åt som det høyrest ut til i det ropet som er nådd opp til meg. Har dei ikkje det, vil eg vita det.» (1M 18:21)

Den store synda i desse byane var homofili. Uansett kva prestar, biskopar og kyrkjemøte uttalar, så seier Bibelen at denne synd vekkjer Guds vreide og dom. Det ser ut for at det berre er eit tidsspørsmål før domen rammar det folk som gjev denne synda rom. Det er ei synd som på ein spesiell måte rokkar ved Guds skaparordning, og som har forferdelege konsekvensar i folket – sjå Rom 1:22-28. Difor er det med sorg me no ser det som skjer i det norske folk.

Flykt frå domen

Det står at Lot lei pine i si rettferdige sjel, ved dei lovlause gjerningane han såg og høyrd. (2Pet 2:8) Likevel var han nok smitta av verdsleggjeringa i byen, for englane som kom på vitjing for å berga Lot og familien, hadde problem med å få dei med. Til slutt måtte dei reint fysisk ta dei med seg, om dei skulle få dei ut før domen ramma byen. (1M 19:16)

Beskjeden dei fekk frå Herren var klar: «Røm for livet! Sjå deg ikkje attende...». Sodoma skulle forgå, og med den alle dei som hadde sitt hjarta i byen. Sjølv om kona til Lot ytre sett var på veg bort frå domen, hang hjarta fast ved Sodoma og det

liv ho hadde levd der. Ho tok det ikkje så nøye med det Gud hadde sagt. Difor blei ho ramma av den same domen som alle dei andre i Sodoma. Ho blei til ei saltstøtte – ho gjekk fortapt. Synda hadde fått rom i hennar hjarta.

Langt inn mellom bekjennande kristne i dag, er det snart ingen ting som er synd lenger. Slik var det for Israels folk også, då Herren talte til dei og sa: «Lik folket i Sodoma talar dei ope om synda si, dei løyner henne ikkje. Ve sjelene deira, for dei fører ulukke over seg sjølve!» (Jes 3:8f) På same måten fører mange ulukke over seg sjølve i dag, – og ser det ikkje før det er eit evig for seint. Difor vert mange som Lot si hustru når Jesus kjem att for å halda endeleg dom.

Vend om!

Du som les desse linjene: Ta Jesu ord til ditt hjarta! «Sjå, eg kjem snart!», seier han. Lev kvar dag som om det var den siste! Lat Guds ord få tala til deg om dine synder!

Du som er uomvend, eller som vil forsvara synda: Vend om! Kva vits er det å skjula synda, når ho likevel skal fram i lyset på dommedag? Djævelen har forført mange på same måten som Lot si hustru. Måtte ikkje det skje med deg. Nei, flykt til «fristaden skjønne», som Gud sjølv har tilveiebrakt på Golgata, og ta imot tilgjeving for synd for Jesu skuld!

Inntrykk fra besøk til Peru

Av Karl B. Bø, formann i Lekmannsmisjonen

Det var med glede og takknemlighet jeg fikk invitasjon til å få komme til Peru og være med på innvielsen av Bedehuset (kirken) i «Alto Selva Alegre», som misjonsvennene i Lekmannsmisjonen i Norge har vært med å gi midler til.

Jon Espeland og undertegnede reiste fra Norge onsdag 15. mars til Arequipa i Peru. På flyplassen var en del av de nasjonale kristne møtt fram for å ta imot oss. Etter at vi hadde fått middag og samtalt med disse, tok vi inn hos Toril og Arild Espegren som er misjonærer utsendt av Misjonssambandet. Her bodde vi under oppholdet i Arequipa. Vi takker dem for et godt, trivelig og gjestfritt opphold i hjemmet deres! Må Gud holde sin hånd over dem og velsigne dem i deres arbeid!

Bibelkurs i Arequipa

Fredag 17/3 og lørdag 18/3 var vi med på bibelkurs i sentrumsmenigheten til vår samarbeidskirke INEL-Perú. Det var samlet ca. 60-80 stk. under bibeltimene som var ved evangelistene Eusebio Alvis, Ubaldo Marca, Damián Heredia og Jon Espeland. Det var tre bibeltimer om formiddagen og én om ettermiddagen. Det var rike og gode samlinger med klar forkynnelse om *kun én vei til frelse!* Det er bare den som Gud får tale til gjennom sitt ord i lov og

evangelium, om sin hellighet og kjærlighet, bare den som får se sin synd og blir stående for *Gud* med en tilstoppet munn, – det er bare den som får bruk for *Jesus* og hans *frelse!*

Det var underlig å få sitte og lytte til talene fra de nasjonale og få høre *Ordet* forknyt slik som hjemme i Norge, – ja kanskje enda sterkere forkynnelse til oppgjør med synd og til å bøye seg under *Guds* tale når han viser synderen hvor han står. Og Gud har bare én hensikt med dette, det er å få føre synderen inn til *Jesus* så han får se seg løst og fri i *Golgataverket*. Jeg synes de hadde et klart siktemål med sin forkynnelse.

Det var alltid mye fellessang på møtene, minst tre-fire sanger før hvert møte. Det var underlig og godt å få sitte og høre på sangen som hadde samme tonene som hjemme i Norge. Om jeg ikke forstod hva de sang, så kjente jeg samfunnet i Ånden. Jon Espeland tolket alle talene for meg. Jeg håper at vi får noen av talene oversatt til norsk så vi kan få trykket dem i «*Lov og Evangelium*»!

Innvielse av kirkebygg

Søndag 19. mars var det innvielse av **Bedehuset** som de valgte å kalte det nye kirkebygget. Etter åpning var det skriftlesing og bønn, og mye sang. Den offisielle åpningen

var det Jon Espeland og undertegnede som foretok. Det var en høytidelig stund. Så var det hilsener og overrekkeelse av gaver. Landsstyret i Lekmannsmisjonen hadde blitt enige om – på vegne av misjonsfolket – å gi penger til benker i bedehuset. Dette var en kjærkommen gave. Vi hadde også med oss en pengegave fra en misjonsvenn som vi overrakte.

Det ble uttrykt en stor og hjertelig takk og takknemlighet til brødre og søstre i Lekmannsmisjonen som hadde gjort det mulig å få bygge dette huset. De ba oss formidle dette tilbake til vennene i Norge.

Det var Jon Espeland som talte under innvielsen. Til slutt var det matservering til alle frammette, små og store, til sammen ca 120-130 stk. Da vi avsluttet var klokken blitt 15.30. Da hadde vi holdt på siden kl 10.00. De kan dette med å ha lange samlinger!

Radioarbeidet bærer frukt!

En av de tingene som var spesielt gledelig å få være med på, var samtale med disse som fortalte hvorledes de hadde kommet i kontakt med menigheten. Flere kunne fortelle at det var gjennom radioarbeidet de første gangen hadde fått høre Ordet til vekkelse, og så oppsøkte de menigheten. Det var både unge og gamle. Radioarbeidet er nok en god *talerstol* til å nå ut blant folket, De sender program fra tidlig om morgen til seine kvelden.

Besøk i heimene

Vi var også rundt og besøkte noen av de nasjonale i heimene deres. Enkelte hadde bare et rom + en liten kjøkkenkrok. I dette rommet bodde og sov de. Dette er nesten ufattelig for oss i vårt velstandssamfunn. En får først innblikk i dette når en får se det på nært hold. Men de fleste virket glade og fornøyde slik de hadde det!

Vi besøkte også de norske misjonærne fra Misjonssambandet og menighetene og kirkene deres. Noen var vi også på besøk hjemme hos. Det var gildt å treffe disse og få høre om arbeidet de driver der ute! Dessuten var vi oppe i Andesfjellene – på høgsletta – og fikk se de plassene som de fleste av folket i våre menigheter kommer fra. De er fra indianerfolket på bondelandet, og har reist inn til storbyen for om mulig å få seg arbeid der.

Hjertelig, inderlig og varm takk!

Vi reiste fra Peru mandag 27. mars med mange inntrykk og en stor opplevelse etter å ha møtt disse våre brødre og søstre i *Herren* der ute!

Jeg vil gjerne få overbringe en **hjertelig, inderlig og varm takk** fra de nasjonale kristne for hjelp og forbønn fra dere i Norge! Må Gud få velsigne arbeidet både her heime og ute på misjonsmarken!

«Ta med dere varme hilsener til misjonsvennene i Norge»

De kristne i Arquipa i Peru sender sine hjerteligste hilsener til de kristne i Norge! Her er en del av forsamlingen i sentrums-menigheten samlet til fotografering etter formiddagsmøtet søndag 26. mars 2000. Dette arbeidet er et resultat av radioarbeidet som vi driver i Arequipa. Det var gripende å høre vitnesbyrd fra flere av dem om hvordan de hadde fått høre evangeliet gjennom radioen for så å ta kontakt med evangelistene. Menigheten har sine møter i 2. etasje i huset i bakgrunnen. Skiltet ut mot gaten innbyr folk til møter torsdag, lørdag og søndag.

Her er litt av forsamlingen i bydelen «Alto Selva Allegre», fotografert etter møtet om ettermiddagen søndag 26. mars. De

fleste som vi ser på dette bildet har vært med i vårt arbeid i mange år, de første siden tidlig på 90-tallet. Flere av barna og ungdommene er vokst opp under forkynnelsen av Guds ord i denne forsamlingen. Dagens taler var evangelist Eusebio Alvis (foran).

Pinsestevne på Bibelskolen på Fossnes

Fredag 9. - mandag 12. juni 2000

Ledere: Svein Mangelrød og Dag Rune Lid

Talere: Reidar Linkjendal, Olaf Klavenæs, Lars Fosdal og Martin Fjære.

Priser: Full pensjon kr 600,- ekskl. sengetøy. Barnerabatt. Max familiepris kr 1500,-

Påmelding innen 28. mai til Bibelskolen på Fossnes

3160 Stokke - Tel. 33 36 17 70

Program og praktiske opplysninger sendes alle påmeldte.

Barneleir på Bibelskolen på Fossnes

Fredag 30. juni - søndag 2. juli 2000

Alder: 7. klasse og yngre. Pris kr 125,-.

Påmelding til Bibelskolen på Fossnes

3160 Stokke - Tel. 33 36 17 70

Program og praktiske opplysninger sendes alle påmeldte.

Ungdomsleir på Flekkerøy

Torsdag 29. juni - søndag 2. juli 2000

Alder: Ferdig med 7. klasse og eldre. Leiren blir på Flekkerøy ungdomsskole.

Pris kr 200,-. Påmelding til Jon Espeland, tel 38 10 00 61.

Program og praktiske opplysninger sendes alle påmeldte.

Velkommen til samlinger om Guds ord!

Vend øret hit og kom til meg! Hør! Så skal deres sjel leve. Og jeg vil opprette en evig pakt med dere, og gi dere Davids rike nåde, den visse. (Jes 55:3)

Misjonsarbeidet i Peru !

Innvielse av kirkebygg

Kirkebygget som vi har samlet inn penger til i bydelen «Alto Selva Alegre» i Arequipa, ble innviet som planlagt søndag 19. mars 2000. Innvielsen ble avsluttet med en festmiddag for alle som var møtt frem.

De fleste kirkebygg i Peru er katolske katedraler. Det er derfor viktig å understreke at vår kirke er et bedehus. Vi ser ikke på kirken som et sted hvor Gud er spesielt og høytidelig tilstede og at man må gå dit for å søker ham. Nei, vi ser på kirkebygget som et tjenlig lokale hvor vi kan samles og høre Guds ord. For Gud kommer til oss i Ordet, ikke i bygninger gjort med hender. Sånn sett er det det samme om vi samles i en garasje eller en katedral. Det som betyr noe er det som Jesus sier i Matt 18:20: «For hvor to eller tre er samlet i mitt navn, der er jeg midt i blant dem.» Dette ble understreket under innvielsen av det fine kirkebygget, og flere av dem som hilste poengterte at «kirken er et bedehus»!

Revisjon av 1999-regnskapet

En av oppgavene under besøksreisen til misjonsfeltet var å gjennomgå regnskapene for 1999. Vår samarbeidskirke, INEL-Perú, har en utmerket regnskapsfører. Hun heter Victoria Gonzales og er ansatt 50% i regnskap og 50% som sekretær og kontordame. Regnskapet for 1999 ble revisert og funnet i skjønneste orden. Revisjonen var denne gang ekstra omfattende fordi den også inkluderte midlene som er sendt til bygging av den nye kirken. Det er gledelig å kunne melde om et regnskap som preges av nøkternhet, nøyaktighet og nøysomhet! Det er med å gi oss frimodighet i misjonsarbeidet!

Fortsatt investeringsbehov

De to siste årene har Lekmannsmisjonen, i tillegg til driftsbudsjetten for misjonsarbeidet i Peru, også sendt midler til bygging av kirke og innskudd i en leilighet som brukes til kontor og forsamlingslokale i sentrum av Arequipa by. Det har vært en stor glede både for oss her heime og for de nasjonale kristne i Peru, at vi har fått inn de midlene vi har trengt. Det er alltid spennende om vi får nok midler – særlig når vi tar slike ekstraløft, men vi har fått hvile i at dette ligger i Guds hånd. Takk til alle dere som har vært med å gi til Guds rikssak i Peru!

Kirken i «Alto Selva Alegre» ble en del dyrere enn først antatt på grunn av pristigning i Peru. Nå er selve møtesalen i første etasje ferdig. I andre etasje er det planlagt en liten leilighet til vaktmester og noen rom til foreningsvirksomhet og barnearbeid. Disse er enda ikke ferdige. Det foreligger en kalkyle på ca kr 100 000,- for å gjøre bygget helt ferdig.

Ca kr 80 000,- av midlene som er samlet inn til kirkebygg har gått til innskudd i en leilighet i sentrum som brukes til radiostudio, kontorer og forsamlingslokale for sentrumsmenigheten. Her er det også behov for mer plass, men innskuddet må da økes med kr 40 000,-.

På forespørsel fra INEL-Perú har vi svart at Lekmannsmisjonen nå må prioritere driftsbudsjettet for år 2000. De søker spesielt om kr 40 000,- til utvidelse i sentrum. Vi har lovt at vi vil legge saken fram for misjonsvennene, men at vi så langt ikke har midler til flere investeringer i Peru, og at dette må ligge i Herrens hånd!

– je –

Innvielse av kirkebygg i «Alto Selva Alegre» i Arequipa, Peru

Dette er den nye kirken som er bygget i Arequipa i Peru. Den ligger i bydelen «Alto Selva Alegre», ca. en mil utenfor Arequipa sentrum. Kirken er bygget med midler fra Lekmannsmisjonen i Norge, samt kollekt og dugnadsinnsats fra lokalmenigheten på stedet. Fasaden mot gaten er ferdig i to etasjer, men innvendig er bare møtesalen i første etasje ferdig. Øverst på bygningen står det, direkte oversatt: «Kirke nasjonal evangelisk luthersk i Peru - Alto Selva Alegre.»

kristne i Peru og misjonsvenner hjemme i Norge. Her synger noen av medlemmene i «Alto Selva Alegre» sanger på indianerspråket «Quechua» som er morsmålet til de aller fleste i forsamlingen.

Gulvet i kirken er belagt med keramikk-fliser og vegene er i lakket murstein. Det er gode og store vinduer, og forsamlingsalen framstår som lys, trivelig og tjenlig. På innvielsen var det norske og det peruaniske flagget hengt opp som et symbol på det åndelige samfunn mellom

Slik ser kirken ut innvendig. Bildet er fra innvielsesmøtet. Møtesalen er på ca. 150 m². Foreløpig bruker de klappstoler. De brune stolene til høyre er innlånt for anledningene. Som innvielsesgave gav Lekmannsmisjonen midler til 24 benker. Når de er på plass blir det sitteplasser til 120 personer. Legg merke til de kraftige søylene og dragerne i taket! Disse er påkrevd for å sikre bygget mot jordskjelv. De inneholder mye armeringsjern og fører til at byggekostnadene øker betraktelig.

Det var mange som bar fram hilsener under innvielsen. Her er det Miguel Curse som avlegger sitt vitnesbyrd. Miguel vil være kjent for Lov og Evangelium's lesere fra tidligere andakter og taler av ham som er

oversatt til norsk. Han virket tidligere som evangelist, og er nå tilknyttet radioarbeidet. Det største av alt på misjonsmarken er enkeltmennesker som har fått møte Jesus, som bærer på sorg over sin synd, men som midt i sin elendighet har fått se inn i frihetens fullkomne lov. Miguel er en av dem!

Lov og evangelium i forkynnelsen (2)

Av Ingar Gangås

Loven som fortærrende ild

Lovens andre bruk er lovens viktigste embete i følge Luther. Å møte loven er å møte *Gud*. I loven gis det ikke bare gode retningslinjer som vi skal prøve oss på, men det er Gud *selv* som åpenbares, den levende Gud som er en fortærrende ild mot all synd, Rom 1:18; 4:15.

Først når mennesket møter den vrede Gud som vil knuse ham for hans synders skyld blir Gud et *problem*.

For *det religiøse* menneske er det ikke slik. Et slikt menneske tenker: – Selv sagt er Gud god når det kommer til stykket. – Han kan jo ikke forlange mer enn vi klarer. – Så får en bare prøve å tilfredsstille hans vilje så godt en kan. På lignende vis prøver både *agnostikeren* og *ateisten* å overbevise seg selv om at det ikke finnes noen Gud som vi trenger å frykte.

«Men profetene og apostlene sier noe annet. De har lært ham å kjenne som den hellige Gud som har vår skjebne i sin hånd. Derfor står de og ser inn i Guds ansikt og har denne store og avgjørende nød: Om Gud vil straffe meg i sin vrede (Salme 6:1; 38:2), og om han vil skjule sitt ansikt for meg (Salme 38:8), om han vil forlate meg (38:22), eller om han vil vende sitt øre til meg (80:2), gi meg råd med sitt øye (32:8) og gjøre sin harme mot meg til intet (85:5), så står det til ham. Derfor bier den fromme på Herren, han roper til ham fra det dype (130:1), idet han vet at hvis Herren ikke vil se i nåde til ham og tilgi ham, så går han til grunne (130:4).» (Sitat fra Carl Fr. Wisløffs bok: Ordet fra Guds munn.)

Konkordieformelen sier at dersom ikke loven får åpenbare Gud i hans vrede, vil intet menneske komme til tro på Gud. Da vil vi enten bli *formastelige hyklere*, eller som *fariseerne*, eller fortvile som *Judas*.

Vår nød er ikke vår *svakhet* eller at vi er *syke*, men vi er *døde* i våre synder og overtredelser. *Arvesynden* kommer innenfra. Det vi gjør i *tanker, ord og gjerninger* er bare utslag av vårt synedferv. Derfor oversetter Norsk Bibel 88: «Synden som henger så fast ved oss» når det gjelder Hebr.12:1, og ikke «synden som så lett *henger seg på oss*», slik NO 78 gjør.

Det er ikke slik at vi kan *springe fra* synden, og gjemme oss i et tomt rom, eller et kloster, for liksom å hindre at synden kommer og tar bolig i oss. Vi kan heller ikke unnskydde oss med at vi synes vi ikke har så mye synd, slik mange rettskafne mennesker gjør. For Bibelen sier at den største synd er å ikke tro på Jesus, Joh 16:9.

Mange betrakter nok loven nærmest som en himmelstige. Med et alvorlig forsett, og med Guds hjelp skal det nok gå bra. At det er noe galt med oss, er ikke lett å innrømme. Det kan vel være en og annen skavank ved oss, eller at vi er litt syke, men *dødssyke* kan vi umulig være. Til det må vi si at dersom loven får gjøre sin gjerning skal det vise seg at den åpner en stor og uovervinnelig avgrunn mellom oss og Gud.

En lege sa det slik: Den største vanskelighet jeg har på mitt kontor, det er å

få nevrotikere til å innse at det ikke bare er et sykt punkt i dem, men at *de selv* er syke. Den syke venter at medisin eller behandling skal hjelpe ham. Slik er det også når det gjelder vårt forhold til loven. Den dømmer oss til døde. Da først kan Jesus bli vårt liv og vår frelse.

Den rike unge mann skjønte at *noe* var i veien, men ikke at *alt* var galt med ham, Mark 10:17-27. Bibelen sier at «jeg er ved loven *død* for loven, for å leve for Gud», Gal 2:19. Se også Rom 7:9-11 og 1Kor 15:56.

Carl Fr. Wisløff sier: «*Slik lever også den vakte i villfarelse. Det samme gjelder også de troende i anfektelsens stund.* – Bare jeg leste mer i Bibelen, heter det, – bare jeg levde mer i bønn. Det er grunn til å spørre dem som sier slik: – Min venn, når du er klar over at det ville bli bedre hvis du bare leste mer og ba mer osv. – hvorfor gjør du det da ikke? Skjønner du ikke at det er du selv som er fordervet, det er ikke bare et eller annet punkt hos deg som er svakt. Og hører du ikke hvordan du hemmelig stoler på deg selv, i det du hele tiden sier: Bare jeg, bare jeg. -Med rette sier Rosenius at det nettopp er bare jeg i alt det naturlige menneske sier og tenker. – Å vise oss dette, er lovens gjerning.

Loven som rettesnor

Det er adskillig uenighet og mye teologisk debatt om den tredje bruk av loven, som vi også kan kalle: Loven som påminnelse.

Motstanderne av lovens tredje bruk vil gjerne erstatte den med *evangeliets imperativ*. Mange av dem mener at vi på grunn av det nyelivet er i stand til å etterleve Guds vilje, eller at evangeliet lokker oss til å gjøre Guds vilje. Vi vil gi dem rett i at: a) Loven anklager alltid, og b)

Det finnes aldri noe tidspunkt i den kristnes liv hvor loven kun har informativ betydning. Men saken er jo den at de kristne har to naturer. Derfor trenger vi å bli anklaget. Og vi trenger igjen og igjen å høre hvilke gjerninger Gud har behag i. Ofte har vi nok tenkt at det er spesielt *hellige* handlinger Gud har lyst på. Og da tenker vi i første rekke på det å gå på møte, holde en tale, være misjonær, lese i Bibelen, be osv. Men så glemmer vi så lett at Gud først og fremst kaller oss til å leve som gode hverdagskristne, i heimen og på arbeidsplassen. Det er ikke bare på søndagen det skal vises at vi hører Jesus til. Mange av formaningene går også på hvor viktig det er å ta seg av fattige, syke, ensomme og gamle. «*Ofte iles presten og levitten til gudstjenesten i Jerusalem, mens skamslattede folk blir liggende i grøften.*» (C. Fr. Wisløff)

Her vil nok mange hevde at vi ikke trenger noen lovens tredje bruk ettersom våre plikter er uttrykt i lovens første bruk. Da må vi huske på at det er forskjell på ikkekristne og kristne når det gjelder å høre og ta imot formaningene. Det er først når et menneske er kommet til troen at det for alvor spør etter hva Guds vilje er. Derfor trenger vi lovens tredje bruk.

Det er både en *subjektiv* og en *objektiv* forskjell og forutsetning mellom et Guds barn og en uomvendt i møte med formaningene:

a) *Objektivt* kan loven ikke blir til fordommelse for den kristne. Han dømes, men fordømmes ikke.

b) *Subjektivt* kan vi si at en kristen elsker Gud og hans vilje, Joh 14:5, selv om kjødet står imot. Dette gjør han ikke for å bli hellig og ren, men fordi han vil behage Gud. Det er et resultat av at «det gamle er forganget, og alt er blitt nytt.» 2Kor 5:17.

(3. og siste del av denne artikkelen kommer i neste nr. av L&E)

Sommerskole 12.-16. juli 2000 (med årsmøte) på Lundheim Folkehøgskole, Moi

Ledere:

Karl B. Bø, John Flaten og Jon Espeland

Onsdag 12. juli

kl 1900 Samling og kveldsmat
kl 2000 Kveldsmøte

v/Tore Mangelrød

Torsdag 13. juli

kl 1000 Årsmøte
kl 1700 Bibeltime
kl 2000 Kveldsmøte

v/Per Bergene Holm
v/Sten Zink

Fredag 14. juli

kl 1000 Bibeltime
kl 1130 Bibeltime
kl 1700 Bibeltime
kl 2000 Kveldsmøte m/offer til misjonen

v/Reidar Linkjendal
v/Ingar Gangås
v/Sten Zink
v/Tore Mangelrød

Lørdag 15. juli

kl 1000 Bibeltime
kl 1130 Bibeltime
kl 1700 Bibeltime
kl 2000 Kveldsmøte m/offer til bibelskolen

v/Sten Zink
v/Ingar Gangås
v/Tore Mangelrød
v/Per Bergene Holm

Søndag 16. juli

kl 1030 Formiddagsmøte m/offer til misjonen
kl 1230 Middag / Avslutning på sommerskolen

v/Reidar Linkjendal

Priser: Full pensjon: kr 1050,-, 0-5 år gratis, 6-12 år kr 410,-, ungd./stud. kr 650,-. Max fam.pris kr 2 600,- (gjelder ved full pensjon og barn 0-17 år) Tillegg for sengetøy og enkeltrom. Muligheter for telt og campingvogn (kr 50,- pr. døgn).

Påmelding innen 1. juli 2000 til Karl B. Bø, 4070 Randaberg, tlf. 51 41 87 46 eller John Flaten, Odins vei 9, 1811 Askim, tlf. 69 88 32 95. Alle over 18 år som ønsker å benytte stemmeretten på årsmøtet, må ved innmelding gi særskilt beskjed om dette!

Unge og eldre er velkommen til samling om Guds ord!

Sommerskole på IMI-Stølen, Oppdal

Torsdag 3. - søndag 6. august 2000

Ledere:

Ingar Gangås og Birger Mangelrød

Torsdag 3. august

kl 1900	Samling og kveldsmat	
kl 2000	Kveldsmøte	v/Olaf Klavenæs

Fredag 4. august

kl 1000	Bibeltieme	v/Håvar Fjære
kl 1130	Bibeltieme	v/Olaf Klavenæs
kl 1700	Bibeltieme	v/Karl Notøy
kl 2000	Kveldsmøte m/offer til bibelskolen	v/Magne Straumstein

Lørdag 5. august

kl 1000	Bibeltieme	v/Olaf Klavenæs
kl 1130	Bibeltieme	v/Magne Straumstein
kl 1700	Bibeltieme	v/Ingar Gangås
kl 2000	Kveldsmøte m/offer til misjonen	v/Håvar Fjære

Søndag 8. august

kl 1030	Formiddagsmøte m/offer til misjonen	v/Magne Straumstein
kl 1230	Middag / Avslutning på sommerskolen	

Priser: Full pensjon: kr 795,-

0-3 år: Gratis • 4-7 år: kr 330,- • 8-12 år: kr 465,- • 13-17 år: kr 570,-
Maksimum familiepris kr 2 955,- • Tillegg for sengetøy og enkeltrom.

Påmelding innen 16. juli til Ingar Gangås, Lyngvn. 12, 4460 Moi, tel. 51 40 10 21.

Benytt sommerferien til å høre Guds ord!

Har du lide «skipbrot» på di tru?

Av Dag Rune Lid

Den 15. april 1912 var verda sitt dåverande største skip på veg frå Southampton til New York med godt over 2000 passasjerar. Skuta var utstyrt med eit nytt skottsystem som dei meinte skulle gjere at ho ikkje kunne søkkje. I farvatna kring Newfoundland støyte ho plutselig mot eit stort isfjell, og i løpet av kort tid gjekk Titanic ned og 1500 menneske omkom. Det var ein ufatteleg tragedie som ingen trudde var mogleg.

Når ein hører om slike ulukker, har ein lett for å tenkje at slikt rammar andre, men ikkje meg.

Kjære medvandrar, eg veit ikkje korleis du har det – men Bibelen fortel om at det var mange som på livet sitt hav vart ramma av skipbrot på trua. Dei var sikre på at livsskuta ikkje skulle søkkje, men likevel skjedde det. Korleis er det med deg? Er du mellom dei som har lide skipbrot på trua?

I Bibelen skriv Paulus til sin gode ven Timoteus om dette, og då nyttar han biletet av eit skip på livet sitt hav. Paulus såg at her låg ein fare, også for Timoteus. Derfor minner han om dette. Når Timoteus trøng denne formanning, må det vere ennå meir naudsynt for deg og meg som lever i dag å stanse opp nokre minuttar for dette alvor!

Slik seier Paulus til Timoteus: «Dette er den oppgåva eg gjev til deg, Timoteus, son min, i samsvar med dei profetorda som før er tala om deg, så du ved dei kan strida den gode strid-

en, i tru og med godt samvit. Dette har somme kasta frå seg og har lide skipbrot på trua. Mellom dei er Hymeneus og Aleksander. Dei har eg gjeve over til Satan, for at dei skal verta tukta så dei lèt vera å spotta.» (1Tim 1:18-20)

Ikkje alle skipbrot får så dramatiske konsekvensar som Titanic. Men for det menneske som lir skipbrot på si tru, og ikkje omvender seg, finst det inga berging. Det hadde vore langt betre at han eller ho aldri var fødd – så forferdeleg vil den evige fortaping bli. Det ser ut for at dette forlis byrjar på «solfylte dagar på stille hav», når mennesket materielt sett har det godt. Derfor er det ikkje likegyldig korleis du steller med samvitet ditt.

Samvit - kva er det?

Samvitet - kva er det eigentleg? Forenkla kan ein vel seie at det er ein innretning som alle menneske har, og det fungerer som ein indre domstol som bedømmer dine tankar, motiv og gjerningar. Me veit at i Noreg dømmer domstolane etter Noregs Lover, men dei kan dømme feil. Som domstol er heller ikkje samvitet ufeilbarleg. Om samvitet dømmer rett og riktig, er avhengig av kva lover det dømmer etter. Dømmer samvitet etter andre menneske sine meininger og tankar, endar det med forlis. For Guds påbod er at ditt og mitt samvit åleine skulle dømme etter Hans ord.

Du har kanskje hørt ordet «samvits-

vekking». Det brukar me om vekkingar der samvitet vert vekt opp slik at det byrjar fungere slik Gud ville det skulle fungere. Som domstol byrjar då samvitet å dømme tankar, ord og gjerningar ut frå Guds ord. Då vert det gjerne slik at ting i livet ditt du aldri hadde sett på som synd, det kjem opp att og opp att i tanken – du får ikkje fred for det! Det må fram i lyset om du skal få fred med Gud i eit godt samvit.

Då Peter talte på pinsedag så sa han mellom anna: «Denne Jesus som de korsfesta!» Då står det at det stakk tilhøyrarane i hjarta. Før hadde ikkje samvitet deira reagert, men plutselig slår Andens tale gjennom Ordet ned i samvita. Dei hadde vel kanskje klaga andre for Jesu død, men plutselig er det dei sjølve som vert skuldige. Plutselig vart denne synda deira problem. Det var som Ordet sa: – Du er mannen! – Du er kvinna! – Det er din feil! – Det var for dine synder skuld han vart korsfesta. – Det er du som må vekkjast! – Det er du som må bli frelst! osb. Då vert det ikkje lett. Det kan opplevast som ein kamp på liv og død! Men det er vegen til redning om Ordet får nå deg. Det er ei nådehandling frå himmelen når ditt og mitt samvit får med ein heilag Gud å gjere før det er evig for seint.

Desse som stod omtala i Bibelverset, Hymeneus og Aleksander, hadde kasta frå seg det gode samvitet. Kva vart resultatet? Jau, dei hadde lide skipbrot på si tru – trua forliste.

Kva vil det seie å kaste frå seg det gode samvitet? Jau, når Den Heilage Ande (han er ein person) talar til ditt

og mitt samvit og me *ikkje* gjev han rett – då gjer me Den Heilage Ande sorg. Det fører til vondt samvit. Om det ikkje fører til oppgjer, så kastar ein frå seg det gode samvit. Då sluttar det å fungere som ein sann domstol i livet mitt. Står ein lenge nok mot Anden si overtyding, høyrer ikkje samvitet lengre denne tale, og til slutt fører det til forherding. Då er du utilgjengeleg for Gud, og er levande fortapt.

Korleis arbeider Ordet og Anden?

Guds Ande bur i Ordet, og han er eitt med Ordet. Derfor talar me også om at Guds ord er levande. (Heb 4:12) Når samvitet byrjar vakne, byrjar det justere seg etter Ordet. Det kan skje i ein augneblink, eller det kan gå over tid.

I dag møter me synda så likefram i aviser, blad, radio, fjernsyn, internett osb. og samvitet vert lett sløva. Men når samvitet vert justert av Ordet, byrjar du merke at samvitet talar konkret når synda kjem inn i livet ditt. Då dømer samvitet dine handlingar etter Guds ord. Det treng ikkje vere så mykje, og både du og andre kan oppleve det som bagatellar, men han som er heilag er ein fortærande eld mot all synd. Han ser ikkje på store og små synder, og samvitet talar derfor klart: – No sa du noko som kasta eit därleg lys over ditt medmenneske, sjølv om det var sant! – Du har eit utilgjevande sinnelag! – Du er hovmodig! – No er du meir oppteken av kva andre meinar om bøna di, enn at du ber til Den Heilage Gud. – No såg du på ei kvinne med begjær! – No fekk du for mykje vekslepengar att! – No bryt du trafikkreglane! – No set du ein annan lågt for

at du sjølv skal setjast høgt! osb.

Gud talar ikkje alltid. Og menneska kan ikkje søkje Herren når dei sjølve vil. Når Herren talar kan det vere for siste gong i ditt liv. Nokre fekk berre det eine høvet ser det ut for, då dei var overtydde om sanninga. Likevel roa dei samvitet og gjekk fortapt. Derfor er det så alvorleg når Anden talar. Korleis stiller du deg til denne tale? Anden talar sanninga, og ein av hans gjerningar er å overtyde om synd i ditt liv. (Joh 16:8)

Når me ser korleis Anden arbeider, skimtar me litt av det som ligg bak det Marius Giverholt skriv i songen: «**Da** jeg fikk se at jeg en synder var, En fattig sjel som intet i seg har, **Da** fikk jeg se det blod på korset rant, Og lege-dom for sjelesmerten fant.» Her er ein indre samanheng mellom det å få sjå sant på seg sjølv og få openberra kva Jesus har gjort til frelse for di sjel. Jesus seier: “Dei mange syndene hennar er tilgjevne, derfor elskar ho mykje.” (Luk 7:47) Elskar du mykje?

Men når Anden held på med dette arbeidet i livet ditt, vil du også merke at djevelen skyt sine piler inn i samvitet: – Det er vel ikkje så nøyne! – Ein treng vel ikkje ta Guds ord så konkret! – Ein kan vel ikkje kalla dette synd! – Andre bekjennande kristne gjer det også! – Det var før dei meinte dette var synd! osb. Så finn djevelen på tu-sen unnskyldningar, og din eigen von-de natur støttar han. Sigrar djevelen på det indre plan, byrjar fråfallet. Då gjer du Den Heilage Ande sorg. Til slutt tagnar han. Då er du bunden av synda, sjølv om mange då ropar at no

er dei endeleg fri til å leve slike dei sjølve vil. Det er derfor me seier at ein kristen må leve i vekkinga, at samvitet får vere vart for Guds ord og Ande. For den som lever i lyset frå Guds ord, er det rike løfter om at Jesu blod reinsar frå all synd. (1Joh 1:7)

Når samvitet er korrigert av Ordet, kva skjer då når synd kjem inn? Då dømmer samvitet dine tankar, ord og gjerningar etter Ordet. Denne prosessen varer livet ut hjå ein sann kristen. Ved Ordet får ein stadig sjå djupare inn i sitt eige forderv. Gjennom dette vert nådebehovet større og større, og Jesus meir og meir umisteleg. Det er dette Johannes tenkjer på når han sei-er i Joh 3:30: «Han skal veksa, eg skal minka.»

For det vare samvit er det lett å merke når Gud vekkjer, men for det tunghørte samvitet, må Gud ofte bruke harde midlar for å vekkje opp. Gud kan sende ulukker, sjukdom eller naud på så mange vis. Eg minnest ein som fortalte om ei fiskeskøyte som var i Nordishavet. Plutseleg vart det ropt: Mann over bord! Kaptein fekk plut-seleg auge på mannen på ein bølgjetopp rett ved båten, før han forsvann i djupet. I løpet av sekundar, brukte han båtshaken og fekk tak i mannen. Blodet rann – men mannen vart berga, sjølv om det var med harde midlar. Mannen var glad for berging, sjølv om det vart store sår. Men kva hadde alternativet vore? Det er det same profeten talar om: «Eg takkar deg, Herre! For du var vred på meg, men vreiden din kvarv, og du trøysta meg.» (Jes 12:1)

Den Heilage Ande talar til den ein-skilde på ulike vis, alt etter kor han ser me sit fast. Anden finn alltid det «ømme» punkt, men han trengjer seg ikkje på – han overtyder. Får denne overtyding rom i di erkjenning, kjem du til sjølverkjennung. Då vert du samd med Gud, og då vert alt snudd på hovudet. Standardsvaret: «Det var ikkje mi skuld», vert plutseleg til: «Eg er mannen! Eg er kvinna! Det var mi skuld.» Kva skjer då? Jau, då erfarer du det same som sangaren syng: «Han tvettet mine vunder, Gjød olje ren og vin I syndens sår og hvisket: Nå er du evig min! Hvor liflig var hans stemmes lyd, Min bange sjel ble fylt med fryd.»

Overgitt til djevelen

Hymeneus og Aleksander, som lei skipbrot på si tru, overgav Gud til djevelen – for det var han som eigentleg hadde sigra i deira liv. Det byrja kanskje så forsiktig – det var noko dei ikkje ville fram i lyset med, det därlege samvitet førtre ikkje til oppgjer med Gud. Til slutt fekk ikkje Ordet tala til samvitet lenger. Det er ein forferdeleg tilstand når Gud overlet folket til seg sjølv, eller rettare sagt til djevelen, og lar folket få det slik dei vil ha det. Då har du stått så lenge imot Anden si påminning, at Gud gir deg opp.

I denne kampen står ein kristen kvar einaste dag. Det er som sangaren syng: «Giften i tidens vær og vind Truer å røve meg livet.» Den som er av sanninga kjenner på frykta for å komme bort frå Herren, og at det skal komme noko inn mellom meg og Gud. Bibelen vitnar om at her var det mange som vart liggjande etter – samvitet ville ikkje bøye seg for Andens tale gjen-

nom Ordet, og så lei dei skipbrot. På jord kan ein ha namn av å leve, lenge etter at namnet er stroke ut av boka i himmelen.

I apostelgjerningane står det om då Paulus talte til landshøvdingen Feliks og sa: «Derfor legg eg sjølv vinn på alltid å eiga eit uskadt samvit for Gud og menneske.» (Apg 24:16) Hugs: Du kan ikkje gå på akkord med synda, uten at du tar skade på di sjel. Det står om at Feliks kjende nøye til Vegen (v. 22), men då Paulus nokre dagar seinare talte står det at Feliks vart skremd. Det står ikkje kva det gjaldt, men kanskje Den Heilage Ande rørte ved noko som kom fram mot slutten av kapitlet: «...då Feliks gjerne ville ha takk av jødane, let han Paulus vera att i lekkjer.» Stakkars arme Feliks! Han ville heller ha ære av menneske enn å berge si sjel.

Har du vorte skremd nokon gong når Ordet har tala til deg. Det kan opplevast slik når Sanningsanden talar til samvitet, men hugs at det er for å berge deg. Byrjar du forsvare deg mot Ordet, og dermed mot Gud sjølv, vil du ein dag slå dine augo opp der som elden aldri sloknar. Måtte ikkje det skje med nokon av oss!

Forherding eller frelse

Når ein står imot Andens tale år etter år, kan det føre til synd mot Den Heilage Ande og for denne synd finst det ikkje nåde. (Mat 12.31) Derfor, ta deg i vare om du kjenner at Anden talar til deg. Det er kanskje det siste høvet du får. Derfor seier Guds Ord: «Om de høyrer hans røyst, forherda då ikkje hjarto dykker.» (Heb 3:15)

Vennligst gi ekspedisjonen beskjed i god tid ved adresseforandring.

Til deg som kjenner på dommen i ditt samvit: Gje Anden rett og hør Bi-belen sin tale om kva makt Jesu blod har. Det kan «reinsa samvitet vårt frå døde gjerningar så vi kan tena den levande Gud!» (Heb 9:14) Jesu dyre blod kan reinse såre og dømde samvit.

Det skjer noko med det menneske som får eit reinsa samvit. Det får ein ny trond etter å leve for Gud. – No vert menneskefrykta erstatta med Guds-frykt. – No talar du med andre om dei- ra udøyeleg sjel, menneske du aldri før vågde å seie eit ord til om Gud. – No ynskjer du å samle naboborna, slik at dei kan få høyre Guds ord. – No går du og bed naboen med på møte. – No unnskylder du deg ikkje når Anden minnar deg om å seie noko på møtet.

Når Anden får styringa vert det tverre sinn erstatta med det villige sinn som er fredsælt, rimeleg, føyeleg, fullt av miskunn og gode frukter, det gjer ikkje skil, det hyklar ikkje. (Jak 3:17) Slike sjeler verkar som salt mellom si-ne medmenneske.

Bibelsamling til høsten

Helgen 13.-15. oktober 2000 arrangerer Lekmannsmisjonen bibelhelg på Solgrøn Ungdoms- og Misjonssenter i Sveio ved Haugesund. Sett av helgen allerede nå. Vi kommer tilbake med flere opplysnings i et senere blad.

Kva er det som har skjedd? Jau, vekking – bibelsk vekking av samvitet. Det er det me treng i dag også, at samvita vaknar opp av den åndelege sovn og seier: «Herre tal!» Før hadde du ikkje syn for å leve i vekkinga, langt mindre for å høyre vekkjande forkynning. Men no vert det ein trond for deg å få høyre ei forkynning som kan halde deg vaken, så du ikkje etter sovnar og lir skipbrot på trua.

«Tak meg, min Jesus, åleine med deg Bort ifrå verda sin larm! Tal ved Den heilage Ande til meg, Legg meg så stilt ved din barm! Løys du dei band som til verda meg bind, Og gjev meg meir av ditt heilage sinn! Hald du meg alltid i kjærleiken varm, ber meg så trygt ved din arm!

Hjelp meg å leva i tru på ditt ord, Hald du meg vakande her! Jesu, du veit her er mykje på jord Som til meg smiler og ler. Å, lat det aldri få makt over meg, Så det kan draga meg bort ifrå deg! Syn meg din himmel og vis meg min krans, Verda då tapar sin glans!»

L&E

Neste nummer av bladet

Som vanlig har vi et opphold i sommer-månedene. Neste nummer av «Lov og Evangelium» kommer derfor i august. Vi vil ønske våre lesere en god sommer og håper at vi ser så mange som mulig av dere på sommerens leirer og stevner!